

The background of the image is a landscape. At the top, there is a vast blue sky with some wispy white clouds. Below the sky, on the right side, stands a large, full green tree. On the left side, there is a stone structure, possibly a wall or a part of a building, that slopes upwards. The foreground is a field of dry, golden-brown grass.

«Abas mākslas
man vienādi mīļas»

J. Baumann

1910

RIGA

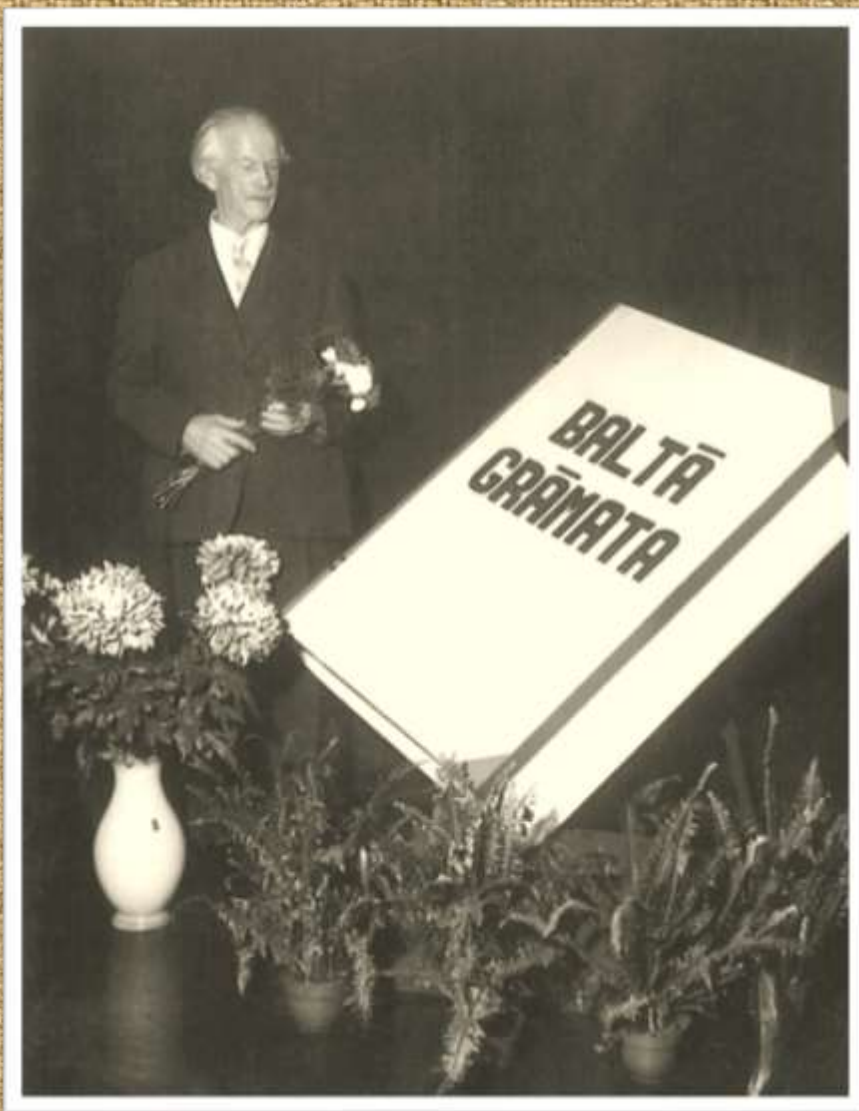

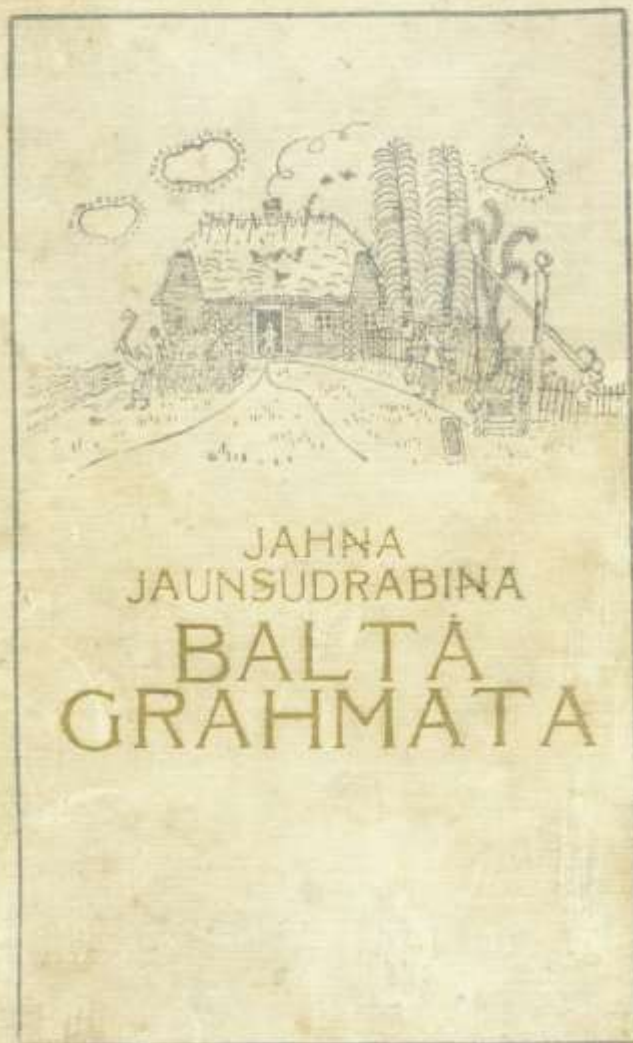

Vācija 1957. gads,
80. dzimšanas diena

**Pirmizdevums –
1914. gads**

KRĀSNS

Ir tautā tāda mīkla: veca, veca māmiņa, – kurš nāk, tas paglauda.
Šī māmiņa ir krāsns.

SULAS

...vectēvs, galvu atkāris, novēroja, kurš bērzs āriskāks, jo tādiem, pēc viņa domām, bij saldākas sulas. Tad viņš urba dienvidu pusē.

BAZNĪCA

... kalniņā pakāpies, redzēju balto torni ar sarkano jumtiņu un rāmos sestdienas vakaros dzirdēju tālu zvanišanu.

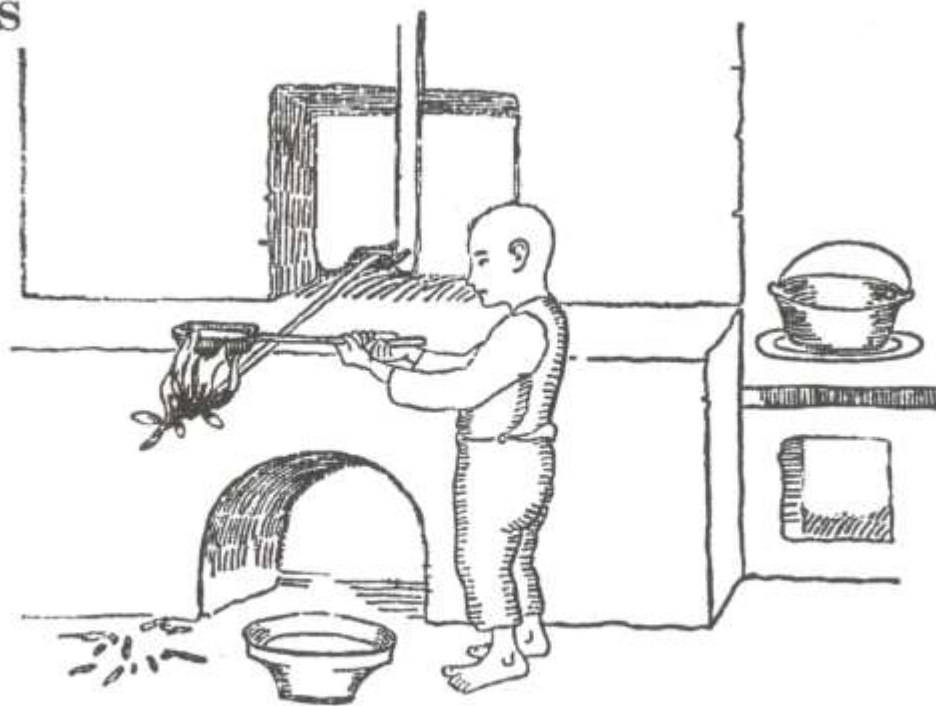
Es tikai skatījos baznīcas baltajā tornī, skatījos uz plakano gaili augstu gaisā, un manas domas viteroja kā spārnos – augšup un lejup. Augstu tornī patlaban sāka skanēt zvans. Kas par skaņu!

SUDMALAS

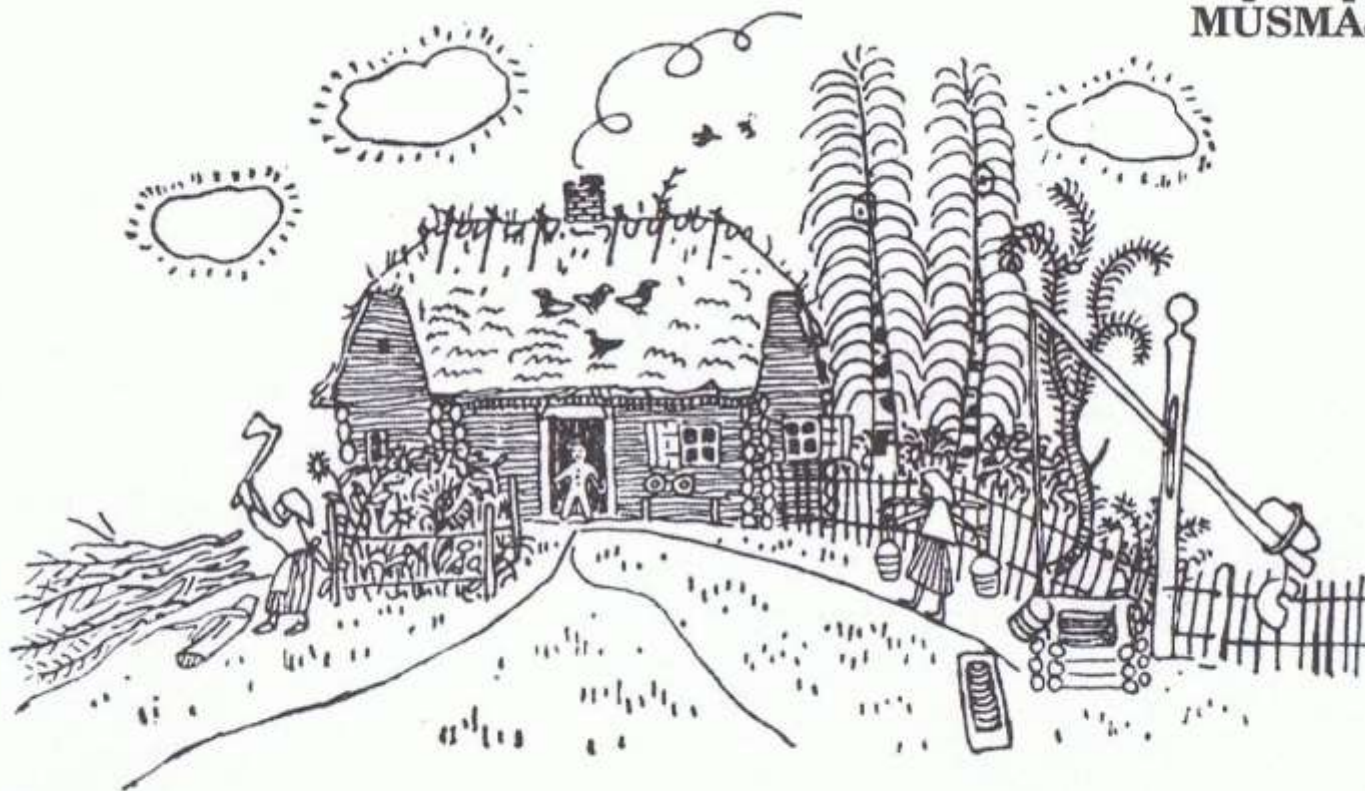
Sudmalas! Tas priekš manis bija burvīgs un noslēpumu pilns vārds. Es zināju, ka turpu brauc ar rudzu maisiem un pārved no turienes smalkus, baltus miltus.

JAUNSGADS

Pulkstens aiz sienas nosita jau vienpadsmit, un mēs sākām laimes liet. Es turēju ar abām rokām pannīti uz skala uguns un raudzījos, kā baltais metāls sāka kustēties, šļukt un grimt, līdz pārvērtās gluži par ūdeni.

MŪSMĀJAS

Kaut gan zemnieku mājas ir visas gandrīz vienādas, tad tomēr liekas, ka tādu otru visā Augškurzemē nav kā mūsmājas. – Aizvien pār viņām debesis visaugstāk velvējās; tie mākoņi bij visbaltāki, kuros gulēja bērzu galotnes vecās istabas galā.

Paldies par uzmanību!

Ilze Līduma,
Jāņa Jaunsudrabiņa muzeja
«Riekstiņi» vadītāja

